

Bilag 4.

Dyrtiden og Arbejdsløsheden.

De arbejdsløses Organisationer i Danmark har samlet sig paa Grundlag af af den permanente Arbejdsløshed og Dyrtid om Kravet:

At Staten og Kommunerne gennem sin Evne og i sin Forpligtelse overfor de arbejdende og arbejdsløse sikrer:

- 1) Enhver arbejdsløs en Minimumsindtægt paa 30 Kr. pr. Uge.
- 2) Enhver arbejdsløs (gift eller ugift) den nødvendige Husleje. (Enker og Enkemænd med Børn indtil 16 Aar betragtes som Familieforsørgere),
- 3) At alle større Lejligheder rationeres til Fordel for dem, der staar uden Lejligheder.
- 4) Enhver arbejdsløs gratis det nødvendige Brændsel.
- 5) At alle Afbetalingskontraktens Forpligtelser vedrørende Møbler, Klæder o. s. v. for arbejdsløse sættes ud af Kraft, saa længe Arbejdsløsheden varer og en Maaned efter dens Ophør.
- 6) Endvidere at Staten tildeler de arbejdsløse en større Rationering af Brød; da de arbejdsløses Midler ikke kan strække til til Køb af Kød, Konserves o. s. v., er Brødet blevet det hovedsagelige Ernæringsmiddel. (Rationerne forhøjes ved Afskaffelsen af Luksusbrødet).
- 7) At Staten for at sikre Befolkningen det nødvendige Behov af Fødemidler standser al Eksport af disse i alle de Tilfælde, hvor Raamaterialier fra Udlandet, der tilbyttes gennem Eksporten, igen borteksporteres som færdige Varer, og
- 8) at Staten gaar fra det nuværende Princip for Prisregulering og fastsætter Varernes Priser efter deres virkelige Værdi, Produktionsomkostningerne tillagt en Fabrikations- og Omsætningsprovision, der tilsvare almindelig Bankrente af den i Varen og dens Omsætning indskudte Kapital. Altsaa en Prisregulering paa Grundlag af en Profitregulering.

I Tilslutning til ovennævnte Krav udtaler de arbejdsløse:

Den skandaløse Udplyndring, som den arbejdende Befolkning har været Genstand for fra den udbytende Kapitals Side, og den hensynsløse Eksport af Folkets nødvendige Fødemidler, som Bondeklassen har gjort til sin Politik under Dyrtiden, i Forbindelse med de betydningsløse Foranstaltninger, Regeringsmagten hidtil har grebet til overfor disse Foreteelser, har med den stadig voksende Arbejdsløshed hidført en Tilstand, der for Titusinder Arbejderhjem er ved at faa Karakteren af en Katastrophe, der, hvis den faar Lov at udfolde sig, vil medføre de farligste Konsekvenser for hele den danske Arbejderklasse.

Derfor kræver de arbejdsløse paa vore Hustruers og Børns Vegne, at Regeringsmagten, som har det officielle Ansvar, at den griber til virkelige forebyggende Midler, saaledes som vore foranførte Krav anviser, at den standser al Eksport af Fødemidler, der ikke direkte byttes bort med lige saa nødvendige Forbrugsmidler fra Udlandet.

Arbejderne vil med den øvrige Befolkning dele Smerterne af de strammende Ernæringsvanskeligheder, som de krigsførende Magter lægger over Landets Forsyning, men skal Arbejderne roligt finde sig i at dele Smerterne med de andre Klasser, da er det ogsaa deres uafviselige Ret, ligeligt at blive tildelt de Goder, der flyder af Landets egne Ernæringskilder. Derfor kræver vi absolut at komme i Betragtning til alle Slags Levnedsmidler, som findes i Landet, ved at der rationeres og prisreguleres paa alt, saasom Konserves, Vildt, Oksekød, Høns o. s. v. alt i Henhold til § 6.